

Iver Poulsen: Det lovforslag, som den højtærede landbrugsminister fremsatte om udbygning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole, undergår en væsentlig ændring gennem det ændringsforslag, landbrugsministeren har stillet, og som er tiltrådt af udvalgets flertal. Det går ud på, at ministeren bemyndiges til snarest at erhverve de for etablering af en veterinær- og landbohøjskole ved Odense nødvendige arealer og til at forberede og påbegynde opførelse af en sådan skole.

Nu er tanken om en veterinær- og landbohøjskole nr. 2 ikke fremmed for mig, eftersom det er længe siden, jeg selv udkastede denne tanke i Jyllands-Postens kronikserie „Politikerne har ordet“. Før man begynder på en sådan opgave, forekommer det mig imidlertid, at der må foretages en lang række undersøgelser, som i dette tilfælde ikke er blevet foretaget. Ved første behandling efterlyste jeg en funktionsplan, som klart fastslog, hvad det var, man ville nå under hensyn til den strukturændring, der er sket inden for den videnskabelige forskning og undervisning på den kgl. veterinær- og landbohøjskole. Man har i nogen måde søgt at imødekomme dette ønske ved at fremskaffe en prognose fra den kgl. veterinær- og landbohøjskole; men at man vil anse denne prognose for et tilstrækkelig sikkert grundlag for at træffe en saglig begrundet afgørelse i den sag, vi nu står over for at skulle afgøre, kan jeg ikke tro, for dertil er grundlaget for spinkelt.

Der er dog det interessante ved prognosen, at den netop nævner denne strukturændring i den videnskabelige undervisning og forskning på den kgl. veterinær- og landbohøjskole, som jeg fremdrog ved lovforslagets første behandling, idet man gør opmærksom på den forskydning, der foregår i retning af at ofre mere på landbrugsprodukternes bearbejdning og omsætning og kontrollen med disse produkter — noget, som må påvirke både forskningen og undervisningen på læreanstalten. Man gør endvidere opmærksom på den stigende interesse, levnedsmiddelindustrierne har for kandidater fra den kgl. veterinær- og landbohøjskole, fordi der i den stærkt voksende levnedsmiddelindustri findes opgaver, som hverken kan dækkes af kandidater fra polyteknisk læreanstalt, farmaceutisk lære-

anstalt eller den kgl. veterinær- og landbohøjskole, som den fungerer i dag, men kræver noget ganske nyt. Netop under hensyn hertil foregår de forhandlinger inden for Akademiet for de tekniske Videnskaber, som den kgl. veterinær- og landbohøjskole er tilsluttet, og interessen samler sig her om oprettelsen af den særlige studieretning for bioteknisk uddannelse, som tiden så absolut kræver.

Prognosen påpeger tillige den stærke udvikling inden for den teknisk-videnskabelige forskning og de krav om specialisering, arbejdsdeling og samarbejde mellem forskningsinstitutternes forskellige afdelinger, som denne udvikling kræver.

Jeg mener derfor, at de forhold, som er nævnt i prognosen, må virke som et incitament for det udvalg og det folketing, der skal træffe afgørelsen, til at igangsætte de undersøgelser, som er nødvendige for, at man kan få bygget en læreanstalt, der kan opfylde de krav, som ganske naturligt vil blive stillet til denne læreanstalt i de kommende 10 eller 20 år. En sådan undersøgelse er ikke blevet foretaget, og jeg finder det meget forhastet, når man nu pludselig vil bemyndige landbrugsministeren til at købe arealer til en læreanstalt, selv om man faktisk ikke har virkelig klarhed over, hvad den skal udrette i fremtiden. Det har man ikke, før man har foretaget en sådan funktionsanalyse og opbygget en sådan funktionsplan, at man har en ganske klar målsætning for fremtiden.

Man har navnlig hæftet sig ved prognosens oplysninger om det formodede antal studerende ved de forskellige studieretninger på den kgl. veterinær- og landbohøjskole i 1970 og 1980. Det er naturligvis rigtigt, at der foretages en sådan undersøgelse, og at der udarbejdes en prognose, men grundlaget er sandelig meget spinkelt. Der står nemlig med hensyn til de tal, prognosen angiver, at de navnlig er opstillet med støtte af en undersøgelse, der er foretaget i de seneste dage af amanuensis, lic. agro. Chr. Jørgensen så indgående, som den korte tid har muliggjort. Har man virkelig så travlt, at den mand, der laver en sådan prognose, må undskylde sig med den korte tid, der er til rådighed? Jeg synes, den opgave, vi står over for at skulle løse, er af en så stor og alvorlig karakter, at man